

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

A kézdivásárhely városi és vidéki vadász-egyesület hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.
Előfizetési árak: Egész évre 5 frt, félévre 2 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 20 kr. — Egy eszám ára 5 kr. Községek, tanítók, iparosok és Egyesületek, melyek egyenként, ha előfizetnek, 4 frtért kapnak a lapot.

Felíró szerkesztő: Dobay János.

Kiadó-tulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

A lap szellemi részét illető közlemények, a szerkesztőséghez (Dobay János Kézdi-Vásárhelyt) intézendők.

Kiadóhivatal: K.-Vásárhelyt az ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájában, hová a hirdetések előfizetési pénzek küldendők.

A veszélyeztetett béke.

A parlamenti béke-alkudozásokat látólag megbukottnak kell tekintenünk. De azért nem szabad még lemondanunk minden reményről. Érdekes mindenestre, hogy mindenik fél el akarta magáról háritani a kezdeményezés gyanuját és vádját. Rendszerint az összeveszésnél szokták keresni, hogy ki kezdte az ellenségeskedést s nem a békítésnél. S íme a békéltetési tárgyalások meghiusulása miatt egész nyíltan egymást okolják és elárulják a nagy titokban folytatott tárgyalás eredményét.

A szabadelvű-pártkörben őszintén és igen sajnálnák azt, ha a békés kiegyenlítés nem sikerülne, habár ezért készek lennének Bánffy Dezső bárót és az egész minisztériumot feláldozni. De az ellenzék azt mondja, hogy ezt már az obstrukció előtt kérték, hát akkor miért nem mondták le Bánffy, hisz akkor a mai állapot elő nem állott volna. Most már ők többet kérnek a szabadelvű-párttól. Ez meg viszont épen az obstrukciós ellenzéknek szab kemény békepontokat. Persze ezt az ellenzék megint nem fogadja el és megint ott vagyunk, hogy a parlamenti helyzetből nincs kibontakozás, sőt látszólag a kibontakozásnak a békés útja teljesen el van vágva. A helyzet megértésére fölemlítjük, hogy két pontja van ennek a vitás béke-javaslatnak, melylyel a magyar nemzet és a magyar állam függetlenségének és alkotmányosságának biztonsága szempontjából tüzetesen kell foglalkoznunk. Épen az a két pont az, a melyre a kormány oly nagy súlyt helyezett, hogy azt mintegy *conditio sine qua-non-t* állította fel. Ez pedig a kiegyezés feltétlen biztosítása és a házszabályok módosítása oly értelemben, hogy többé az obstrukció olyanformán ne garázdálkodhassék, mint ezuttal, mikor képes volt egy parlamenti kisebbség az egész parlamenti és állami gépezetet megállítani, feltartóztatni, képes volt megakadályozni azt, hogy a képviselőház egyáltalán ne tudjon határozatot hozni. Ez ellen a visszaélés ellen kell mindekelőtt alkotmányos garanciákat létesíteni és azt hisszük, hogy a legelső és legszentebb kötelességük volna azoknak, kik igazán az ország javát, a nemzet érdekeit tartják a szemük előtt és nem önző párthatalmi érdek vezeti őket, miként ezt a parlamenti bajt, hibát orvosolják. Mert igen helyesen jegyezte meg Bánffy Dezső báró miniszterelnök a főrendiházban történt felszólalásában, hogy ennek a

mostani parlamenti betegségnek épen ez a legerősebb tünete.

Ugyanis épen ennek a házszabályokkal való visszaélésnek lehetősége és némely ugynevezett alkotmányos alaptörvény hiányosságának felhasználása pártpolitikai és személyi törekvései célokra, idézte elő leginkább a mostani alkotmányon kívüli alkotmányellenes állapotot, melyet megszüntetni és hogy az többé ne ismétlődjék, ezt megakadályozni, minden jó hazafinak legforróbb vágya és óhajta. E nélkül valóban mitsem érne ez az egész békéltetés, mert a legesekélyebb ürügy elég lenne arra, hogy az obstrukció ismét teljes erejével kitörjön. Ismételtjük, hogy igenis az obstrukció a legerősebb tünete ennek a mai beteges állapotnak és ezt kell orvosolni mindenképp. A masinát kell előbb jó karba hozni, hogy aztán a munkára képes legyen.

Ez azonban nem jelenti még a klórt, a parlamenti szólás-szabadság korlátozását, hanem jelenti azt, hogy egyrészt ez a szólás-szabadság a parlament minden egyes tagja részére biztosítva legyen, másrészt ki legyen zárva a szólás-szabadsággal való visszaélés. Ezenkívül az alkotmányjogi alaptörvényeket akként kellene módosítani, hogy azok ne képezzenek egyenes felbujtást az obstrukcióra akkor, ha egy időhöz kötött törvényjavaslat tárgyalásáról van szó.

Igy például a költségvetési törvényjavaslatnak csak azon tételeit lehetne obstrukcióval megtámadni, a melyek ennek a kormánynak reformtörekvéseire vonatkoznak, ellenben azok a költségvetési tételek, a melyek valamely előbbi külön törvényen alapulnak, avagy már létező állami intézményekre vonatkoznak, önmaguktól törvényerőre emelkednek és ezek az összegek utalványozhatók, folyósíthatók még abban az esetben is, ha az év végéig a jövő évi költségvetés a maga egészében megszavazva nem is lenne. Ez szabály az angol budgetjogban.

Hiányos a mi törvényünk a képviselőház feloszlatása tekintetében is. Már az igazán képtelenség és csak kényszerhelyzet alkalmas, hogy a törvény betűszerinti értelme után a képviselőházat addig feloszlatni és az ülésszakot sem elnapolni, sem berekeszteni nem lehet mindaddig, a míg az állami költségvetés elintézve nincs. Hisz ezt obstrukcióval meg lehet akadályozni és így obstrukcióval meg lehet akadályozni azt is, hogy az országgyűlés valaha feloszlatható legyen.

Pedig most ilyen kényszerhelyzet előtt

állunk, mert ezzel a parlamenttel boldogulni nem tudunk. Már most kénytelenek vagyunk áttörni egy nagyfontosságú alaptörvény határozmányait csak azért, hogy egy nagyobb bajtól, ettől az obstrukciós, ex-lex állapottól megmentsük az országot. Ez mindenesetre nagyobb érdek, mintha makacsul ragaszkodnánk egy törvény értelmetlen határozmányaihoz és egy tehetetlen parlamentet együtt tartanánk továbbra is, mert ez se költségvetést, se kiegyezést elintézni nem tud.

A kiegyezés létrehozását főként ennek a parlamenti kisebbségnek egy teljesen helytelen és semmivel sem indokolható felfogása és téves magyarázata teszi lehetetlenné. S miután mi még az utolsó pillanatban is a békés kibontakozás hívei vagyunk és maradunk, különösen óhajtanánk, ha a békétlenkedő felek a kiegyezés dolgában megegyezésre jutnának. A Széll Kálmán-féle javaslat ezt talán meg is könnyítheti, mivel ez nem hogy jogfeladást, hanem ellenkezőleg a jogok ismételt biztosítását jelenti, a mennyiben ezen javaslat által bővebben — mintegy több szóval — magyaráztatik meg, a mi abban az 1867. évi XII. törvényezikben benne van.

Ugyanis abban a cikkben a lényeges az, hogy közös külső képviselőt teremtetik. Egy ember, egy megbízott, egy hivatali képviseli Ausztriát és Magyarországot is együtt a külfölddel szemben. A nemzetközi szerződések közvetítésére ez az egy közös organum szolgál.

A három közösügyön kívül más közösügyünk Ausztriával nincs. A vám- és kereskedelmi-ügyek nem közösek, csak közös érdekük lesznek az által, ha ez iránt szövetségre lépünk Ausztriával. Ámde akár szövetségre lépünk, akár más uton-módon tartjuk fenn kifelé a gazdasági egységet avagy még akkor is, ha külön vámterületre megyünk át, a külügyi képviseltetés ugyanaz marad. Ez a lényeges. Hisz az igazságügy, az egészségügy tisztán magyar ügy, mégis ha ez iránt nemzetközi szerződést csinálunk, ezt a közös külügyminiszter útján, illetőleg közvetítésével tehetjük csak. Ebben a divergáló kérdésben is könnyű volna a megegyezés, az ebből a helyzetből való kibontakozás békés uton, mely most már mindenkinek a kívánsága.

Ezt eklatánsan kifejezte tegnap a főrendiház is, midőn Széchenyi Imre gróf felirati javaslatát elvetette és igazat adott Bánffy Dezső bárónak abban, hogy a most folyó békéltetési tárgyalásokat az országgyűlés egyik házának határozatával megzavarni nem szabad.

Főként nem szabad a korona tekintélyét felírni úján a pártuszkodásba belevonni. Ezt a mostani megdöbbenő helyzetet a pártok teremtették egymás iránti mérhetetlen gyűlöletükkel és bizalmatlanságukkal. Ezt a helyzetet a pártoknak maguknak kell tisztázni, maguk hozzák rendbe az ügyet. Ezt fogja mondani a korona maga is, kihez jelentés tételik a helyzetről. És ma még mindig reménykednünk kell a békéltetés sikerében. Ha ez nem következik be, úgy nem marad hátra egyéb, mint a Ház feloszlása.

R.

Egy politikai röpirat.

(Folytatás.)

Ki akadályozta ezt meg?

Senki más, mint a főrendiháznak egyházpolitikaellenes feudális főurai és clericalis tagjai, a kik ad actum a liberalis reform ellen többséget tudtak csinálni, s meggátolták, hogy törvénynyé váljék oly intézkedés az új választási törvény során, mely a papoknak választási korteskedését korlátozni kívánta.

Ilyen kulissza-előzmények, tények és viszonyok között léptünk a régi választási törvény alapján az új választások elébe.

Nemzetiségi ellentétek, a quota és kiegyezés küszöbön lételeivel kiélelt politikai ellentétek, egyéni becsvágy és szökös mandatum-érdek, mindezen motívumok mellé a választások új, eddig nem ismert róme gyanút szegődött a hitbolygatók vakszenvédélyű fanatismusa, hogy az a kevés nyugodtság is, a mit még idáig összes szertelen választásaink a nép lelkében némiképp legalább érintetlen hagytak, hát ez is megbolygatva, feldulva és megsemmisítve legyen.

1896-iki választásainak jellege az adott szomorú helyzetben undok arculatát mutatja annak a veszett küzdelemnek, midőn a közrend a személyes és vagyon-biztonságért felelős hatalom erejének és kíméletlenségének teljes mértékét kell hogy igénybe vegye azzal a vak fanatismussal szemben, a mely hogy mindekre képes, ennek több helyütt nyilvánvaló jeleit mutatja.

Erőszakosságok tehát és visszaélések történhetek itt is, ott is, talán a választások is mérgeesebbek lehettek mint máskor, de kétségbevonhatlan és világosan bizonyított tény az, hogy a békés egyetértésben, példás renben és egyhangú közfelkiáltás útján történt választások végeredménye, tehát kizáróan ezen végeredménye is a szabadelpártot juttatta minden más pártok fölött együttvége többségre, joggal nem vitatható tehát, hogy nagyjában a nemzet szabad akarata jutott érvényre.

Tény az is, hogy a választások elleni állandó panaszok az új cycilus megnyitásával is megújultak, talán sürűbben, talán hevesebb módon, mint máskor rendszeren, de másfelől világos tény az is, hogy a parlament két évi tényleges törvényhozói komoly munkával az itt-ott folyton elhangzó sérelmek fölött napi rendre tért.

Ime! egész világosan állhat tehát előttünk, hogy a br. Bánffy-kabinet annak a másik nagy feladatnak is, hogy az ország belső és külső feltornosult bajainak sikeres orvoslása céljából egy megingathatatlan tömör erős nemzeti többséget hozzon össze, mily becsülendő mértékével az előre látható hazafias körültekintésnek és mily becsülendő mértékével a hazafias önfeláldozó munkának felelt meg. Fusio a „szabadelvű” és „nemzeti” párt között nem jött, nem jöhetett létre, mert nyilvánvaló lett, hogy ezt a „nemzeti” párt vezetősége komolyan nem is akarta.

A történelmi tények szigorú igazsága mutatja, hogy a mig egyfelől br. Bánffy az ország közjára érdekében szóval és tettekkel a fusio létesítésére törekedett, úgy másfelől ez a komoly ez a „nemzeti” párt vezetőségétől távol állott.

Egy jelszó lehetett tehát csak, s ez az: hogy „a ki pedig nincs velem, az ellenem van!”

És így tény az, hogy a heves választásokból keserűségek maradtak fenn a küzdő felek között. Például: politikai notabilitások az addig megszokott kényelmes választások helyett csak nagy erőfeszítéssel érvényesülhettek, mások pedig s közöttük jelentékeny vezéregyéniségek is mandatumot nem nyerhettek.

Ellenben a sértett jogos ambíciók mellett a következő tények is kiáltoan beszélnek, ugyanis:

A „nemzeti párt” kisajátított programjának már csak maradványaival, ezek között különösen katonai programjával léphetett a választó nemzet elébe; mert „a közérkölcösök megjavítása” annyira közös tulajdona és feladata az összes pártoknak, hogy ez magában véve külön párt létesülésének vagy fentartásának jogosultságát nem ad, nem adhat!

A jelenség tehát egy politikai esődöt mutatott már a csata előestéjén, midőn már csak a kulcsok beadása következhetik, annyival inkább pedig, miután a függő katonai kérdések, mint nem acut jellegűek, tekintve az ország vitális érdekű nagy kérdéseit, legalább is elhalaszthatók lettek volna.

A „nemzeti párt” megtizedelve a választásoknál, mégis helyén megmaradt.

A képviselőház naplója állandó időkre fentartotta az ellenzéki jogos felháborodás kifejezését, melyben okolta a korona akkori tanácsosát, a kőszegi Haduri kijelentés miatt, ebben a tulságos sovínizmus állítatván oda, mint okozója Magyarország békétlenségeinek.

Az elhidegülés fájdalmas jelenségei még egye tartottak, sőt az egyházpolitikai viszálkodások miatt még növekedben is voltak, midőn a báró Bánffy-kabinet beköszöntött, s minden előjeit e részben tulszárnyalva, kendőzetlen arccal, nyíltan a leghatározottabb s legfélremagyarázhatatlanabb magyar „nemzeti” programmal lépett ki a cselekvés terére.

Nyomon követi ezt a közös külügyminiszter bukása, a ki azzal az eszmével bukik együtt, hogy „a magyar tulkapásokkal szemben a szláv segítséget kell igénybevenni”.

(Folytatása következik.)

Színház.

A mi jó, öreg tanácsházunk nagytermének, — melyről minden báli tudósító olyan nagy előszeregettel s egyforma lenézéssel emlegeti, hogy nem felel már meg közönségünk igényeinek, mert igen szűk, igen kényelmetlen, — ugyancsak feljött a napja. Nappal a város atyák tanácskoznak benne fontos, komoly dolgokról, szombatoként a jókedvű ifjuság áldoz benne a táncz istennőjének, e hó 22-én pedig Thália templomává is föl lett avatva, itt tartván előadásait Baranyai Mihály színtársulata.

Vasárnap a „Gyimesi vadvirág” rövid idő alatt hirnevéssé vált szerzőjének, Géczy Istvánnak „A gelei kis király” című népszínművét mutatták be. A közönség a nézőtér majdnem teljesen megtöltötte, de nem tudott fölmelegedni. Egy-egy ötletlen mosolygot; a paraszt furlang s leleménység szívélyesebb kacagásra is indította néha-néha, de egészben véve nem érezte magát otthonosan s a jobb szereplőkkel szemben is nagyon fukarul bánt a tapsokkal.

Hétfőn a budapesti vígszínházban nagy sikert aratott „Niobe” című angol bohózat került színre. A nagy leleménységgel megírt, kedves vonásokban, mulatságos szituációkban bővelkedő darab végig derült hangulatban tartotta a közönséget s elismerés illeti a színház vezetését, hogy azt nekünk is bemutatja. Az előadás jó volt. Különösen kiváltak a szereplők közül Nagy Aida és Füredy Károly. Nagy Aida Niobe szerepében szép volt s ügyesen, kedvesen szavalta az ötös jámbusokat. Füredy Károly mint Dun Péter mutatta be tehetségét. Ugy látszik mindkettőn a társulat legjobb erői közé tartoznak. A többi szereplők is megelégtettek kötelezőségüknek, igyekezvén megfelelő keretet adni Nagy Aida és Füredy Károly jeles alakításának.

Kedden Millőcker bájos operettje, a „Boszorkányvár” került színre. A nézőtér ugyszólván üres

volt, pedig úgy a darab, mint a jó előadás megérdemelték volna a nagyobb pártfogást. Élénk, temperamentumos színész F. Barts Aranka, ki Veruskát játszotta ügyesen, kedvesen. Az ámitás-számitás koplé minden strófáját derült kacagás fogadta s többször meg kellett ismételnie. Finom Coralie volt S. Berezik Margit. Mindkettőnek kellemes, szép hangja van s ügyes előadásában, jól énekelt dalaikban versenyzett velők Lorándy Tivadar (Józsi) és Sajó Géza (Andris). Általában megjegyezhetjük, hogy Baranyai színtársulata napról-napra mindig több tanúságát adja annak, hogy méltó közönségünk pártfogására.

Végül egy megjegyzés: a lámpákra több gond volna fordítandó.

CSARNOK.

Jámbor Están egyházi levele a szerkesztőhöz.

— 145 —

Téns Szerkesztő Ur!

Miótától fogvást hezzám szerencsése vagyok az téns szerkesztő urnak, sok mindenféle okos dologval felbódogítottam becses ujságlapját és pedéglen az többek között egy jó esomót irtam az magos politikáról, mikből az nyájos olvasók szomorabb része az politikai helyzetéről magának igen alapos tudást profiterozhatott. Továbbá irtam sokrendbeli cikket az asszonyról, korelláról s más egyéb nyavajjokról, — borról, disznóölésről s több efféle áldásokról, hanem már könyüről és pedéglen nyomtatott betűs könyüről nem irtam s most es csak azért írok róla, hogy lássa meg az világ, hogy nemes Kárbahágó kösségebe es virágzik az tudomány. Hogy szómot eszve ne habarjam, az elejin kezdem. Vagyon az kösségbe az téns jegyző ur mellett egy írrok, ki minekutánna 3 napig körmölgetett az hivataljába, asztot vette az fejibe, hogy nékie arnyé tudománya vagyon, hogy abból másnak es jut. A mi tehát nem fért meg az fejiben, asztot belerakta egy könyűbe s eladva az éds apjától reája maradt just, mindöszve egy fél áll fődecske volt a Sovándréban s az, mit érte kapott, abból ki es nyomtattatta. Az könyűnek czimje ez:

I rész.

„Utmutás, hogy miképen kelljen egy papirosról az másik papirosra egy hivatalos írást le-másolni.”

II rész.

„Négyezer paragrafus közül kettőnek es félnek megmagyarázása.”

III rész.

„Az spangol amerikai háborunak hatása a magyar közigazgatásra, különös tekintettel a spangolbászra.”

Ezen hármos titulus közü vagyon beszorítva a könnyű materalja s nincs az világon ojjan prokátor, mejik életibe annyé (\$) iijen forma görbe figurát látott vóna, mint a mennyé itt vagyon. A mi csak a falu házán törvénykönyű találtatódik, az mind bele vagyon nyomtatva.

Mán engedgyen meg édes eesém uram — mondám neki — nem értem asztot, hogy miét kellett lenyomatni, az mi másutt jobban meg vagyon írva s az derága föld árát elköteni reája.

— Persze, hogy nem ért maga aboz Están bá — felelt ő egy tudós mosojgásával. — Hát látja az dolog úgy áll, hogy ugy-e az katona sem sokat mutat, mikor fegyverit puczovalja, de ha új gunyában, glédába áll, jobban néz ki. Nohát én es csak ugy tettem, hogy az sok használattól elmoeskosodott \$-okot új gunyába öltöztettem es sorba állítottam. Hát nem néznek ezek ki jól?

De kérem szeretettel es sértésére se essék — mondám neki szemérmetesen — aszongyák, az kik értik, hogy a könnyű nem ér semmit.

— Ehez sem igen ért maga aboz Están bá — felelt ő. — Hát mondgya meg, hogy tudná-e, hogy Kárbahágóban harang vagyon — ha nem harangoznának? Ugy-e nem? Nekem es harangoznom kell, hogy megtudja a világ, hogy vagyok. Dehonestál-

hattya az rossz akarat és a sárga irigység bárhogyan az én könyömet, de az világnak meg kell tudnia, hogy minő lángész kénlodik 10 frt fix fizettség és teljes intenczió mellett nem Kárbahágó községében. A csillag és az ég szülte és mégis némelykor a pocsojába hull. Én es ide hullottam, de nem maradok itt eltemetve. Az lángész utat tör magának és egykoron Kárbahágó büszke leendő, hogy valamikor adásvevési szerződéseket másoltam polgárainak.

— Engedelmet kívánok bátor szovaimét — szólék egy küsnég megrökönyödve — de nem tudtam, hogy ilyen okos emberhez vagy szerencsém. Az isten segítse feltett szándékába s ha nagy ur lésszen, ne tesszen megelégedezni az én gyenge szeméjéről se.

És ezvel eljöttem, de maig sem tudom, hogy ez az ember lángész-e vagy színész?

Ha az ténszerkesztő ur tudgya, mondgya meg.

Kárbahágó, 1899. január 23.

Maradtam
tiszteltetvel és becsültetvel
Jámbor Están,
egyházi és harangkezelő

Ujdonságok.

— Időjárásunk csak nem akar télies színt ölteni. Ha nem tudnók, hogy még csak január végén vagyunk s hogy nálunk eltart a tél márczius elejéig, azt kellene hinnünk, hogy kitavaszkodik. Így tehát csak esodálkozunk s várjuk az igazi telet, miből az idén igazán kevés részünk volt. A hőmérséklet állandóan szokatlan magas. A hőmérő 5—6 C° fok meleget mutat árnyékban, de éjjel 2—3 fok hidegre leszál.

— Képviselő gyűlés. Kézdi-Vásárhely város képviselő testülete f. hó 25-én gyűlést tartott, melynek egyetlen tárgyát a városi vámszedésre vonatkozólag újabb kiadott alispáni intézkedés képezte. Ezen rendelet ugyanis hatályon kívül helyezi a képviselő azon intézkedését, mely szerint a nem vásáros napokon tüzi fa s egyéb áru beszállítását tiltja. A képviselő elfogadta a tanács által a tárgyban elkészített felelőzést s egyúttal a miniszter döntése a jelenlegi állapotot fenntartja s továbbá egy miniszteri rendeletre támaszkodva kimondja, hogy tűzifa és élelmi cikkek nézve a naponkénti adásvevést engedélyezi mindennap reggel 7—10 óráig.

— Az esküdt bíróságokra vonatkozó közigazgatási intézkedések serényen haladnak. Kézdi-Vásárhely város polgármestere már régebben kiadta a bevallási íveket s ezek kitöltve már részben be is érkeztek. E hó 28-án mindazoknak, kik az esküdti minőségre igényt tartanak, jelentkezzenek a hivatalos órák alatt a polgármesteri irodában az összeíró bizottság előtt.

— Korcsolya bál. A piac közepén felvont hatalmas nemzeti színű zászló hirdeti a jövő szombati nagy álarozos bált. A falakon is megjelent plakát alakjában a szokásos reklám, mely az idén is igazi farsangi stílusban igyekszik a közönség érdeklődését fenntartani. A plakátok következő szöveggel ékeskednek: Szózat a Nemzethez! Minden politikai párt nyilatkozott már s most rajtunk a sor! Mi szölünk most hozzád te szegény obstruált nemzet! Mi alul nem irt polgárok és polgárnők ezen esztendőben s a most folydogáló hónapnak 28-ik napján a városi tanács ház diszttermében nagy tiltakozó népgyűlést tartunk. Minden népgyűlés a jégre viszi a tisztelt publikumot, a mienk is oda, a szó legsikamlósabb értelmében. Ezen népgyűlésben minden jó hazafinak jussa léssen, ha beleptidij fejében testenkint, fejenkint és személyenkint 2 magyar koronát avagy egy osztrák értékű új frtot leszurkol, tiltakozni minden baj, bánat és szomorúság ellen s mulatni, miképpen egy igaz hazafhoz vagy honleányhoz dukál. Továbbá tiltakozunk minden ellágyulás ellen és pedig nem a szívnek, hanem az időnek ellágyulása ellen. A szív legyen meleg, az idő legyen hideg. A szív olvadjon, a jég meg ne olvadjon, mert csak úgy lehet boldog a magyar. Hisszük, reméljük és elvárjuk, hogy minden épkézláb ember ott léssen a tiltakozó népgyűlésen, melyet korcsolya bálnak hívnak, melyen nem csak tilta-

kozni, hanem nyerni is lehet olyan két paripát, melyekhez foghatót sem a föld, sem a jég nem hordott a hátán.

— Bál. Az idei farsang második bálja a közdivásárhelyi műkedvelő egyesület estélye volt, melyet az egyesület f. hó 22-én rendezett a tanács ház diszttermében. Az ezelőtt való években mindig panaszkodnunk kellett a terem kicsinyisége miatt, most azonban a műkedvelő egyesület táncestélyén a terem elég nagyann bizonyult, lévén a közönség kevés számmal jelen. 24 pár tánczolt a négyesek alatt s a ki ott volt, különösen leány és fiatal asszony, azokat a szép számban megjelent tüzesvérű ifjúság alaposan megtánczoltatta, a miért az ifjúságot dícséret illeti meg. Kevés lévén a megjelent közönség, kevés volt a jelmezest hölgy is, de ezek közül mind igen eszinos és szép megjelenésű alakot kell kiemelnem Kiss Lajosné urasszonyt (oláh leány) és Medgyaszai Anna kisasszonyt, Mátéé (halászeleány), kik ügyesen beletaláltak magukat jelmezest szerepeikben. Különböző az estély egyike volt a legkedélyesebbeknek s ha sokan nem is valának, de az anyagi haszon mégis megvolt, lévén tiszta jövedelem 65 frt.

— Meghívó a háromszékvármegyei gazdasági bizottság által — a nagyméltóságú földmívelésügyi m. kir. Minister ur erkölcsi és anyagi támogatásával — folyó évben rendezendő ingyenes népszerű téli gazdasági előadásokra. Az előadások sorrendje: 1. Nagy-Ajtán, február hó 10-én. D. e. 9—12 óráig: Csia Ferencz algyógyi földm. iskolai oszt. díjas gazd. segéd: Kisebb haszonállatok tenyésztéséről. Betegh Lajos állatorvos: Az állattenyésztés és egészségügy köréből. D. u. 2—5 óráig: Nagy Elek algyógyi földm. isk. kertésztanító: A kertészet köréből. Csérer Lajos gazdasági vándor szaktanár: A növénytermelés köréből. D. u. 11-én. D. e. 9—12 óráig: Csérer Lajos: Növénytermelés köréből. Kése Lajos állatorvos: Az állattenyésztés és egészségügy köréből. D. u. 2—5 óráig: Csia Ferencz: Rét és legelő gondozás. Nagy Elek: Konyhakertészet köréből. 3. Árkoson, február hó 13-án. D. e. 9—12 óráig: Csérer Lajos: Növénytermelés köréből. Kése Lajos: Állattenyésztés és egészségügy köréből. D. u. 2—5 óráig: Csia Ferencz: Rét és legelő gondozás. Nagy Elek: Gyümölcs és konyhakertészet köréből. 4. Léczfalván, február hó 14-én. D. e. 9—12 óráig: Szenteh Dezső algyógyi földm. iskolai s. tanár: Növénytermelés köréből. Csia Ferencz: Kisebb haszonállatok tenyésztéséről. D. u. 2—5 óráig: Balázs Károly állatorvos: Állattenyésztés és állategészségügy köréből. Nagy Elek: Konyhakertészet köréből. 5. Zágomban, február hó 15-én. D. e. 9—12 óráig: Szenteh Dezső: Növénytermelés köréből. Kése Lajos Állattenyésztés és egészségügy köréből. D. u. 2—5 óráig: Nagy Elek: Gyümölcsfakertészet. Csia Ferencz Rét és legelő gondozás. 6. Zabolán, február hó 16-án. D. e. 9—12 óráig: Szenteh Dezső: Növénytermelés köréből. Balázs Károly: Állattenyésztés és egészségügy köréből. D. u. 2—5 óráig: Nagy Elek: Gyümölcskertészet köréből. Csia Ferencz rét és legelő gondozás. 7. Al-Torján, február hó 17-én. Délelőtt 9—12 óráig: Szenteh Dezső: Növénytermelés köréből. Balázs Károly: Állattenyésztés és egészségügy köréből. D. u. 2—5 óráig: Csia Ferencz: Rétek ápolása. Nagy Elek: Gyümölcskertészet. Az előadásokon az előadások tárgyát tartalmazó ingyenes gazdasági füzetek osztatnak ki a hallgatóság között. Február hó 11-én d. u. 2 órakor Seps-Szentgyörgyön a vármegyeház nagytermében Csérer Lajos gazd. vándor szaktanár előadást tart a komlótermelésről, melyre érdeklődőket szintén meghívom. Háromszékvármegye gazdasági bizottsága nevében Seps-Szentgyörgyön, 1899. január hó 20-án. Potsa József főispán, elnök.

— Farsangi hírek. A farsang már megkezdődött s igen aktuális dolog most a bálakkal foglalkozni. A bálak sorrendje a következő:

Január 28. Korcsolyabál (álarozos).

Feb. 4. Menedékház álarozos bálja. Elnök Bartók Károly polgármester.

Feb. 11. Kereskedő ifjúság elite bálja, elnök Fejér Antal kereskedő.

Feb. 14. Négyelet bálja, elnök: Dr. Bánffy Zsigmondné.

— Nyilvános-köszönet. Wilhelm Ferencz gyógyszerész urnak, mint az elavult csusz és közvény elleni vértisztító-thea feltalálójának

Neunkirchenben (Alsó-Ausztria). A vért tisztítja úgy a köszvényes, mint csuszus bántalmakban. Midőn tehát a nyilvánosság elé lépek, teszem ezt, azért, mert első sorban kötelességemnek ímerem neunkircheneri Wilhelm gyógyszerész urnak legbensőbb köszönetemet nyilvánítani azon szolgálatért, a melylyel az ő vértisztító-theája az én fájdalmas csuszos szenvedéseimben reám hatott, másodsorban pedig azért, hogy hasonló bajban szenvedőknek figyelmét a theára felhívjam. Nem vagyok képes leírni az ő szenvedő fájdalmakat, melyeket 3 éven keresztül minden időváltozás alkalmával tagjaimban kiállítottam, a melytől sem gyógyszer, sem a bécsi fürdőn használt kénés fürdés nem volt képes megmenteni. Almatlanul hánykódtam ágyamban éjjelenként keresztl; étvágyam nagyban csökkent; egész valóm szomorú kinézést öltött magára és egész testterőm megfogyatkozott. Ezen vértisztító theának 4 heti használata után azonban fájdalmaitól nemcsak teljesen megmenekültem, hanem jelenleg — miután már 6 hete, hogy nem használom — teljesen ment vagyok és egész testi erőm megjavult. Nagyot meg vagyok győződve, hogy mindenki, ki hasonló szenvedésekben ezen theát veszi igénybe: Wilhelm Ferencz urat áldani fogja. Kiváló tisztelettel Streithfeld Butschin grófnő, főhadnagy neje.

Adományok Erzsébet királyné Ő Felseje képe.

Wittich Józsefnő közdivásárhelyi 157 számú ivén: Wittich Józsefnő 2 frt. Sinkovits Ottóné 1 frt. Elekes Béláné 1 frt. Dr. Szacsavay Gyula 1 forint. Intze Istvánné 1 frt. Inceze István 2 frt. Gulya Lászlóné 1 frt. Ifj. Tóth Istvánné 2 forint. Összesen 11 frt. Vásárhelyi Sámuel s.-sz.-györgyi 115. sz. ivén: Vásárhelyi Sámuelné 1 frt. Özv. Császár Bálintné s.-sz.-györgyi 168 számú ivén: Özv. Császár Bálintné 50 kr. Özv. Potsa Jánosné 50 kr. Összesen 1 frt. Temesváry Jánosné uzoni 20 számú ivén: Temesváry Jánosné 3 frt. Kanzsay Tiborné 2 frt. Összesen 5 frt. Pataki Jánosné szörcei 307 számú ivén: Pataki Jánosné 20 kr. Donáth Ilona 10 kr. D. R. 20 kr. P. Mári 10 kr. Donáth Mátyás 10 krajczár. Pataki Mihályné 10 krajczár. Arros Marcella 10 kr. Szörcei Sándorné 10 kr. Bitai Domokosné 5 kr. Bitai Biri 10 kr. Özv. Sára Dávidné 5 kr. Perdi Erzsike 5 kr. Id. Tóth Jánosné 10 kr. Kopacz Ilona 5 kr. M. D. 10 kr. Szörcei Istvánné 10 kr. Miklós Antalné 10 kr. Molnár Julianna 10 kr. Háromszéki Amália 10 kr. Lőrincz Róza 10 kr. Molnár János 5 kr. Pataki Áron 10 kr. Fákó Imre 5 kr. Benedek Ágnes 5 kr. Bogdy Mózes 10 kr. Demeter Józsefnő 10 kr. Harai Elekné 5 kr. Benedek József 10 kr. Pataki Mózes 10 kr. Benedek Áronné 5 kr. Molnár András 5 kr. Pataki Imréné 5 kr. Összesen 3 frt 5 kr. Huber Victor néni 203 számú ivén: Huber Victor 30. Salamon Ágnes 20 kr. Barabás Klára 20 kr. Málnási Etelka 20 kr. Indig Áron és neje Goldstein Róza 50 kr. Gábor Mária 20 kr. Donáth Irén 20 kr. Indig Ernő 20 kr. Nyéni állami iskola 2 frt. Nyéni állami iskola növendékei 1 frt 62 kr. Némethi Vilma 20 kr. Összesen 6 frt 32 kr. Báro Szentkereszt Zsigmondné 84 számú ivén: Báro Szentkereszt Zsigmondné Kolozsvárt 5 frt. Kolumbán Sándorné szárazajtai 229 számú ivén: Dánér Józsefnő 50 kr. Málnási Dánielné 10 kr. Nagy Z. Dánielné 5 kr. Kasléder Györgyné 5 kr. Özv. Inceze Dánielné 10 kr. Kolumbán Sándorné 50 kr. Inceze A. Józsefné 10 kr. Egyed Dánielné 50 kr. Málnási Klára 10 kr. Inceze Victor néni 10 kr. Inceze Mari 10 kr. Id. Inceze Károlyné 20 kr. Inceze Mózesné 10 kr. Özv. Kósa Sámuelné 30 kr. Ifj. Ábrahám Lajosné 5 kr. Kósa Lina 10 kr. Németh Véri 10 kr. Inceze Erzi 10 kr. Getse György 20 kr. Inceze József 15 kr. Összesen 3 frt 50 kr. Bedő Józsefné baróthi 14 számú ivén: Bedő Józsefné 1 frt. Bedő József 1 frt. Összesen 2 frt D. Veres Gyuláné s.-sz.-györgyi 105 számú ivén D. Veres Gyuláné 1 frt. Solym Gyuláné feltorjai 329 számú ivén: Solym Gyuláné 20 kr. Tamás Józsefné 5 kr. Kovács József 6 kr. Solym János 4 kr. Tamás Ferencz 4 kr. Kelemen István 5 kr. Kovács Pálné 10 kr. Veres Andrásné 5 kr. Kovács Józsefné 5 kr. Jakabos Mária 5 kr. Zsigmond Anna 5 kr. Farkas Lajos 5 kr. Veres Józsefné 10 kr. Kovács Károlyné 5 kr. Opra Józsefné 5 kr. Vollones Istvánné 10 kr. Összesen 1 frt 9 kr.

Kelt S.-Szentgyörgy, 1899. január 14-én.

Potsa József,
főispán.

Hirdetések.

Sz. 430—1898.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közzhírré teszi, hogy a kézdivásárhelyi kir. járásbíróság 1898. évi 231. p. számú végzése következtében Dr. Szentiványi Árpád ügyvéd által képviselt Nagy Lajosné javára k.-vásárhelyi Baka Lajos ellen 400 frt — kr. s jár. erejéig 1898. évi július hó 19-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 949 frtra becsült hordókba borok és egy csikóból álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a k.-vásárhelyi kir. bíróság 231—1898. számú végzése folytán 400 frt — kr. tőkekövetelés, ennek 1898. május 27. napjától járó 6 százalékos kamatai s eddig összesen 49 frtban bírósággal már megállapított költségei erejéig borok csikó **K.-Vásárhelyt** a piacon leendő eszközölésére 1899. évi február hó 9-ik napjának d. e. 9 órája kataridőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. törvények 101. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

A mennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 120. §. értelmében ezek javára is foganatosítani fog.

Kelt Kézdi-Vásárhely, 1898. évi szeptember 20-án.

Kakucsai Ádám,
(148. 1—1.) kir. bir. végrehajtó.

Sz. 5158—898. tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A k.-vásárhelyi kir. járásb. mint telekkönyvi hatóság közzhírré teszi, hogy Dr. Bartha Imre ügyvéd által képviselt Zabola község végrehajtónak kisk. Király Albert és társai végrehajtást szenvedett elleni 220 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a kézdivásárhelyi kir. törvényszék területén levő s Márkosfalva község határán fekvő a márkosfalva 803 sz. tjkvben foglalt A+ 385, 386 hrsz. 166 frt, 1687, 1688, 1728, 1729, hrsz. 58 frt, 2858, 2859, hrsz. 30 frt, 3345/1, 3358/1, hrsz. 50 frt becsértékű egész ingatlanokra ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi Február hó 18-ik napján délelőtt 9 órakor Márkosfalva község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

K.-Vásárhely, 1898. nov. 10-én.
A kir. törvényszék, mint tkvi hatóság.

Mathé Albert,
(184. 1—1) kir. törv. bíró.

Virágcsokrokat

élővirágból, divatosan kötve, minden színű finom virágtartóval, valamint kaméliákat, rózsákat, ibolyákat és tazettákat minden időben szállít

Kypta Ágoston,
virágkereskedése Brassó.

6 3—2.

SCHISSER PÁL

első nagy kárpitos-butor-raktárában

Kézdi-Vásárhelyt

nagy választékban kaphatók a legszolidabban munkált ruganyos szalon-butorok minden minőségben. Teljes garnitúrák: egy kanapé, 6 drb karosszék 100 frtól feljebb, ezenkívül mindenféle divány ottománok, faragott, tömören hajlított faszékek és függőnytartók, tükrök, toleitet-asztalok, lőszőr és tengerifü matraccok és sodronyágybetétek galvanizált sodronyból tömör fakerettel és vasalással, egy nagy ágyra darabja 9 frt. Összehajtható vas-ágyak 32 rugós matracczal.

Az üzlethelyiség a kaszinó-épület földszintjén van.
(88 81—100)

Kipróbált és csálhatatlan szer

hajkihullás,

fejkorpa,

kopaszodás

ellen az

Anticalvus

mely teljesen ártalmatlan, a haját puhítja, növeszti és annak szép színt ad.

Gyermekeknél is sikeresen használható.

Üvege 2 korona.

5 üveg bermenítő küldetik.

Főszékhely: KANITZ ÖDÖN gyógytárattól Balassa-Gyarmat.

Minden gyógytárban kapható.

3-5 (222)

HIRDETÉSEK

lapunk kiadóhivatalában

felvétetnek.

Honi ipar.

TORONTÁLI SZŐNYEGGYÁR részvény-társaság.

Egyedüli magyar szőnyeggyár.

Készít: kézzel csomózott szmirna-szőnyeget, terem-, szalon-, ebédlő-, háló-, boduoir- és uri szobák részére, mindenféle nagyság és stílusban, bármely rajz szerint hollandi futószőnyeget, keleti (karamani) függönyöket, torontáli szerb szőnyeget (Tyilin), terítőket, függönyöket, divánátvetőket stb. részére.

Főraktár: VI. ker., Budapest, Andrássy-ut 4. szám.

Dusan felszerelt raktár mindennemű, a szőnyeg-szakmába vágó cikkekben, u. m.: olcsóbb fajtájú szőnyegek, függönyök, terítőket, takarókat, ablakvédőket, szoba- és lópokróczkok.

(164) 13—20

Honi ipar.